Τι έκανες πατέρα και μάνα σαν μπήκαν στην πόλη οι οχτροί;

written by Μάκης Μανέτας | 01.07.2018

Κάποτε σαν μεγάλωσαν με ρώτησαν τα παιδιά μου.
– Τι έκανες στη φασιστική δικτατορία πατέρα;
Και παραπέρα… Τι έκανες στα Ιουλιανά, στην Καραμανλοκρατία, στη Μεταπολίτευση. Με ποιούς πήγες και ποιούς άφησες;

Όπως είχα κάποτε ρωτήσει τους δικούς μουγονείς:
– Τι κάνατε στην πρώτη και στη δεύτερη Κατοχή; Λουφάξατε; Κάτσατε στ’ αυγά σας και περιμένατε να βγουν άλλοι μπροστά να ματώσουν ή είπατε εδώ δεν χωράνε πολλές κουβέντες, πρέπει να καώ εγώ, να καείς κι εσύ, για να φύγει το σκοτάδι;!

Αύριο το γιο μου και την κόρη μου κι εμένα θα ρωτήσουν τα εγγόνια μου:
– Τι κάνατε σαν μπήκαν στη Λευκίμμη οι οχτροί;

Σαν πάνοπλες δυνάμεις καταστολής στάλθηκαν από μια υπερδεξιά κυβέρνηση να ανοίξουν το δρόμο στα φορτηγά της μόλυνσης και να καταλάβουν το νότιο τμήμα του τόπου μας;

Αποτελεί τούτο πρόκληση και φτυσιά στα δημοκρατικά κατακτημένα δικαιώματα, κι ακόμα Ντροπή στην τιμή και την υπόληψη ΟΛΩΝ των κατοίκων του νησιού μας;

Μείνατε στις παρόλες ή αντιδράσατε στο δρόμο, εκεί που γίνεται η αναμέτρηση, εκεί που δένονται ζωές και συνειδήσεις;

Ή είπατε “δεν βαριέσαι, τι μας ενδιαφέρει εμάς για τους Λευκιμμιώτες, ας

πληρώσουν κι αυτοί το τίμημα της ανικανότητας τούτης και των προηγούμενων τοπικών αρχών να βρουν σύγχρονη και απαραίτητα φιλική στο περιβάλλον* διαχείριση των απορριμάτων. Αρκεί να είναι μακριά από την πόρτα μας τα σκουπίδια κι ας πάνε να κουρεύονται οι ανόητοι γραφικοί Λευκιμμμιώτες. Τι μας κόφτει εμάς… ας κοιτάξουμε τη δουλίτσα μας, το σπιτάκι μας, το τομάρι μας…";

Για τη σύγχρονη λύση και τις προτάσεις και τη διαχείρηση του χρόνιου προβλήματος υπάρχουν άλλοι ειδικοί και γραμματισμένοι που πρέπει να κληθούν και να βγάλουν τον τόπο από το αδιέξοδο που έπρεπε νά 'χουν κληθεί εδώ και χρόνια, εμάς όμως μας καλεί η συλλογική κι απλά δημοκρατική συνείδηση να αποδείξουμε ότι:
Όπως στην Κατοχή, όπως στη Χούντα, η επιλογή στάσης της καθεμιάς και του καθένα υπήρξε ΚΡΙΤΗΡΙΟ για το πόσο μετράνε σαν άνθρωποι, έτσι και η μαχητική δράση ή αποχή για τη σημερινή Κατοχή της Λευκίμμης αποτελεί απόδειξη της ανθρωπιάς και της συνείδησής του σαν λεύτερου πολίτη.